

**MINISTERSTWO
GOSPODARKI I PRACY**

**WYNIKI
ANALIZY SKUTKÓW WDROŻENIA
SYSTEMU REACH (REGISTRATION,
EVALUATION AND AUTHORISATION OF
CHEMICALS) DLA POLSKIEGO
PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO ORAZ
PRZEMYSŁÓW POWIĄZANYCH**

Materiał przyjęty przez
Komitet Europejski Rady Ministrów
w dniu 15 kwietnia 2005 roku

„Analiza skutków wdrożenia systemu REACH (Registration, Evaluation and Authorization of Chemicals) dla polskiego przemysłu chemicznego oraz przemysłów powiązanych” wykonana została w grudniu 2004 roku przez Instytut Chemii Przemysłowej im. Prof. Ignacego Mościckiego na zlecenie Ministerstwa Gospodarki i Pracy

SPIS TREŚCI

1. CEL PRACY	4
2. ZAKRES PRACY	5
3. PODSTAWY METODYCZNE ANALIZY	6
4. KOSZTY WYNIKAJĄCE Z WPROWADZENIA SYSTEMU REACH	8
5. ANALIZA POTENCJALNYCH SKUTKÓW WPROWADZENIA SYSTEMU REACH NA POSZCZEGÓLNE GRUPY PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I PRZEMYSŁÓW POWIĄZANYCH	11
5.1. DUŻE PRZEDSIĘBIORSTWA	12
5.2. MAŁE I ŚREDNIE PRZEDSIĘBIORSTWA	13
5.3. PRZEMYSŁY POWIĄZANE	15
5.3.1. PRZEMYSŁ ELEKTRONICZNY	15
5.3.2. PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY	16
5.3.3. PRZEMYSŁ MOTORYZACYJNY	17
6. INNOWACYJNOŚĆ I KONKURENCYJNOŚĆ	18
7. PRZYSTOSOWANIE POLSKICH LABORATORIÓW DO WYMOGÓW DOBREJ PRAKTYKI LABORATORYJNEJ (GLP – GOOD LABORATORY PRACTICE).	20
8. UTRATA MIEJSC PRACY	21
9. OCENA SYTUACJI W NOWYCH KRAJACH CZŁONKOWSKICH	22
10. PODSUMOWANIE I WNIOSKI	23

1. CEL PRACY

Celem pracy pt. „Analiza skutków wdrożenia systemu REACH (Registration, Evaluation and Authorization of CHemicals) dla polskiego przemysłu chemicznego oraz przemysłów powiązanych” było oszacowanie skutków wdrożenia propozycji legislacyjnej UE dotyczącej systemu REACH na krajowy przemysł chemiczny (ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw) oraz branż korzystających z wyrobów tego przemysłu.

2. ZAKRES PRACY

Zakres pracy obejmował:

1. Analizę potencjalnych skutków wdrożenia systemu REACH na:
 - polski przemysł chemiczny ze szczególnym uwzględnieniem średnich i małych przedsiębiorstw (< 250 zatrudnionych),
 - wybrane sektory powiązane z przemysłem chemicznym.
2. Ocenę wpływu nowej regulacji (REACH) na innowacyjność oraz konkurencyjność przemysłu polskiego.
3. Oszacowanie kosztów przystosowania polskich laboratoriów do wymogów dobrej praktyki laboratoryjnej (GLP – *Good Laboratory Practice*).
4. Opracowanie analizy zbiorczej skutków i kosztów wdrożenia systemu REACH w przemyśle chemicznym w Polsce.

Analizie poddano ogółem 78 przedsiębiorstw, w tym 28 dużych (> 250 pracowników) oraz 50 małych i średnich (łącznie z 7 tzw. mikro czyli zatrudniającymi < 10 pracowników). Wśród dużych firm zdecydowanie dominowali producenci chemikaliów i gotowych form użytkowych, wśród małych i średnich przedsiębiorców było 35 producentów i 13 dystrybutorów oraz 1 firma, zajmująca się importem, a także 1 firma usługowa. Łączne zatrudnienie w analizowanych firmach wynosi > 30 000 pracowników (w tym ok. 1 900 w małych i średnich przedsiębiorstwach).

3. PODSTAWY METODYCZNE ANALIZY

Podstawą do dokonania zbiorczej analizy wpływu wdrożenia systemu REACH w zakresie kosztów bezpośrednich było sporządzenie list wszystkich substancji produkowanych / importowanych w ilości > 1 tony/rok, występujących w postaci własnej, preparatach lub formach użytkowych.

Na podstawie danych zamieszczonych w kwestionariuszach nadesłanych przez respondentów zidentyfikowano ogółem 1232 (944 podlegające rejestracji) substancje, w tym:

- 84 substancje występujące na „listach priorytetowych”,
- 347 substancji występujących w Aneksie I do Dyrektywy 67/548/EWG (29 ATP),
- 513 substancji „tzw. istniejących” nie umieszczonych w Aneksie I,
- 288 substancji wyłączonych z obowiązku rejestracji zgodnie z projektem systemu REACH.

Dla poszczególnych etapów przewidzianych w projekcie REACH (dla jednej substancji) przyjęto następujące koszty:

- Rejestracja wstępna – wszystkie zastosowania (1 000 € za substancję).
- Rejestracja + roczna aktualizacja (w zależności od zakresu tonażowego):
 - 1 – 10 ton/rok - 7 000 € + 500 €
 - 10 – 100 ton/rok - 16 000 € + 1000 €
 - 100 – 1000 ton/rok - 40 000 € + 4000 €
 - > 1000 ton/rok - 52 000 € + 6000 €
- Testowanie (dla niektórych substancji):
 - 1 – 10 ton/rok - 8 600 €
 - 10 – 100 ton/rok - 113 000 €
 - 100 – 1000 ton/rok - 268 000 €
 - > 1000 ton/rok - 386 000 €
- Uzyskanie zezwolenia – 55 000 €.
- Karty charakterystyki (Cenę za wykonanie i aktualizację kart charakterystyki w warunkach polskich przyjęto na poziomie 150 € za sztukę).

Do oszacowania całkowitej liczby substancji produkowanych / importowanych przez cały przemysł chemiczny w Polsce zastosowano następujące przeliczniki dla poszczególnych zakresów tonażowych:

- 1 – 10 i 10 – 100 ton/rok liczba substancji w kwestionariuszach x 2
- Dla zakresu 100 – 1000 ton / rok liczba substancji w kwestionariuszach x 1,5
- Dla zakresu > 1000 ton / rok liczba substancji w kwestionariuszach x 1,1

Na podstawie wykonanej analizy oszacowano, że w Polsce:

- ok. 5000 substancji będzie przedmiotem rejestracji wstępnej;
- ok. 1 680 substancji będzie podlegało rejestracji;
w tym:
 - 850 produkowanych/importowanych w zakresie 1 – 10 ton/rok,
 - 420 w zakresie 10 – 100 ton/rok,
 - 280 w zakresie 100 – 1000 ton/rok,
 - 130 w zakresie > 1000 ton/rok
- ok. 900 substancji będzie przedmiotem testowania
- ok. 180 substancji będzie przedmiotem procedury udzielania zezwoleń.

4. KOSZTY WYNIKAJĄCE Z WPROWADZENIA SYSTEMU REACH

Koszty wprowadzenia systemu REACH obliczono w oparciu o metodę stosowaną w *Revised Business Impact Assessment for the Consultation Document* opracowanym przez [Risk & Policy Analysts Ltd.](#), czyli tzw. studium RPA na zamówienie Komisji Europejskiej w roku 2003. Wykorzystano również Studium Europejskiego Biura ds. Chemikaliów ([European Chemicals Bureau - ECB](#)) w celu ustalenia zakresu informacji niezbędnej do przeprowadzenia testów oraz analizę kosztów badań (scenariusz maksymalnych potrzeb testowych) zaproponowany przez KMPG/TNO w analizie przeprowadzonej dla przemysłu chemicznego Holandii w 2004 r.

W scenariuszu „optymistycznym” (jedna substancja – jedna rejestracja w Polsce), oszacowano, że koszty te wyniosą ok. 194 mln €.

W scenariuszu „realistycznym” (każda substancja jest rejestrowana dwukrotnie przez dwa różne podmioty – np. w zakresie tonażowym > 1000 ton/rok i w zakresie 1 – 10 ton/rok), koszty ulegną zwiększeniu o ok. 40 mln € i wyniosą ok. 234 mln €.

W scenariuszu „pesymistycznym” (każdy producent/importer rejestruje substancję), koszty ulegną zwiększeniu o 72 mln €, tzn. wyniosą ok. 266 mln €

Koszty dla producentów, importerów oraz dalszych użytkowników substancji w postaci własnej i w preparatach wyniosą więc 194 - 266 milionów € (przy uwzględnieniu trzech scenariuszy wymienionych powyżej)

Należy zwrócić uwagę, że podane powyżej koszty są niższe od podanych w analizie opracowanej w roku 2003 również na zlecenie Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Wynikało to w głównej mierze z różnicy w oszacowaniu kosztów badań testowych. Dla potrzeb powyższej analizy posłużono się szacunkowymi kosztami podanymi w *European Chemical News* z lutego 2002 roku:

- Rejestracja - 17 000 €;
- Testy
 - zakres 1 – 10 ton - 85 000 €;
 - zakres 10 – 1000 ton - 250 000 €;

zakres > 1000 ton - 325 000 €;

- o Koszty procedur udzielania zezwoleń - 80 000 €.

Sumaryczne koszty rejestracji, testowania i procedur udzielania zezwoleń oszacowane w opracowaniu z roku 2003 wyniosły w związku z tym 340 mln €. Z innych analiz (np. wykonanych w tym czasie przez DOW EUROPE S.A.) wynikało, że koszty wykonania testów dla substancji wprowadzanych do obrotu mogą być jeszcze wyższe: np. przy ilości > 1000 ton/rok - 1 760 000 €, a dla przedziału 100 – 1000 ton/rok – odpowiednio 840 000 €.

Dokładna analiza dotycząca maksymalnych potrzeb testowych przeprowadzona przez ECB (po zakończeniu analizy z roku 2003 dla Resortu Gospodarki) doprowadziła do znaczącej redukcji przewidywanych kosztów poprzez określenie niezbędnego zakresu wykonywanych badań (testów).

Zastosowanie takiej procedury spowodowało, że koszty części dotyczącej etapu rejestracji, testowania i udzielania zezwoleń (dla porównywalnej liczby substancji) oszacowane w niniejszym opracowaniu wynoszą 164 – 236 mln € (przy kosztach całkowitych 194 – 266 mln €). Pozostałe koszty (ok. 30 mln €) są to m.in. koszty opracowania kart charakterystyki, rejestracji półproduktów, itp.

Drugi element kosztów stanowią koszty ponoszone przez importerów artykułów użytkowych. Koszty te szacuje się na ok. 150 milionów €. Ich poziom jest niepewny, ponieważ wciąż nie wiadomo dokładnie, jak będzie przebiegała w praktyce procedura opracowywania raportów dla tej grupy produktów.

Reasumując, łączne koszty wprowadzenia systemu REACH dla polskiego przemysłu chemicznego i dalszych użytkowników wyniosą 344 – 416 milionów € (oszacowane w roku 2003 wyniosły 340 – 600 mln €).

Dla potrzeb analizy wpływu REACH na poszczególne przedsiębiorstwa (duże, średnie i małe oraz wybrane sektory powiązane z przemysłem chemicznym) przyjęto dodatkowo następujące założenia:

- o Równomierny rozkład kosztów wynikających z wymogów systemu REACH:
 - Zakres 1 – 10 i 10 - 100 ton – 9,5 roku (maks. 11 lat od wprowadzenia systemu);
 - Zakres 100 – 1000 ton – 4,5 roku (maks. 6 lat)
 - Zakres > 1000 ton – 1,5 roku (maks.x. 3 lata)

- o Dla substancji kupowanych przez przedsiębiorstwa w krajach UE (na podstawie oszacowania przeprowadzonego w analizach krajów „15”) przyjęto następujący wzrost cen w poszczególnych zakresach tonażowych:
 - 1 - 10 ton - 6,3%
 - 10 – 100 ton – 2,2 %
 - 100 – 1000 ton – 1,1 %
 - 1000 ton – 0,5%.

Z przeprowadzonej analizy wynika, że wzrost kosztów wynikających z wprowadzenia REACH dla zakładów przemysłu chemicznego objętych analizą w zależności od wartości produkcji (w skali rocznej) wyniesie (przy założeniu równomiernego rozłożenia kosztów na czas przewidziany na przeprowadzenie procedury rejestracyjnej dla poszczególnych przedziałów tonażowych):

Dla wartości produkcji < 1 mln €	5,3 – 83,5 %
Dla wartości produkcji 1- 10 mln €	1,1 – 23,8 %
Dla wartości produkcji > 10 mln €	0,05 – 0,9 %

W przypadku skrócenia okresu rozłożenia kosztów związanych z realizacją wymogów REACH (szczególnie przy produkcji 1 – 100 ton) np. z dopuszczalnych 11 lat do 5 lat, koszty roczne automatycznie wzrosną. Sposób rozłożenia kosztów będzie w każdym przypadku zależał od polityki firmy i jej możliwości zaangażowania środków finansowych.

W przypadku substancji produkowanych w małych ilościach i jednocześnie o niskiej cenie jednostkowej, koszt wynikający z REACH może wynieść nawet do 200% wartości substancji.

5. ANALIZA POTENCJALNYCH SKUTKÓW WPROWADZENIA SYSTEMU REACH NA POSZCZEGÓLNE GRUPY PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I PRZEMYSŁÓW POWIĄZANYCH

Analizę wpływu wprowadzenia systemu REACH na poszczególne grupy przedsiębiorstw przeprowadzono w oparciu o kwestionariusze dostarczone przez firmy. Każdy kwestionariusz poddano dokładnej analizie zgodnie z założeniami podanymi powyżej. Uwzględniając charakter produkcji, rodzaj substancji chemicznych, poziom produkcji oraz koszt wytwarzania / zakupu oszacowano wzrost kosztów wytwarzania w skali rocznej dla każdego z 78 przedsiębiorstw.

Większość wymagań wynikających z projektu rozporządzenia w sprawie REACH spoczywać będzie na producentach i importerach. Dalsi użytkownicy poniosą koszty na przygotowanie sprawozdań dotyczących kierunków wykorzystania oraz dystrybucję uaktualnionych kart charakterystyki, chociaż w warunkach polskich należy liczyć się ze znacznie zwiększonym obciążeniem dalszych użytkowników, którzy z różnych powodów będą samodzielnie ponosić koszty rejestracji, testowania itd., co może podnieść szacowane w tym raporcie koszty. Dla niektórych substancji produkowanych lub importowanych w małych ilościach (1 – 10 ton/rok) samodzielne przeprowadzanie rejestracji przez podmioty gospodarcze może spowodować wzrost szacowanych kosztów o ok. 10%.

Polski przemysł chemiczny charakteryzuje się znacznie mniejszą skalą produkcji we wszystkich zakresach tonażowych, co podwyższa procentowy udział kosztów wynikających z wdrożenia systemu REACH w stosunku do wynikającego z udziału obrotów tego przemysłu w sprzedaży krajów „15”.

Udział polskiego przemysłu chemicznego w obrotach przemysłu chemicznego UE wynosi ok. 2,4 %. Z analizy przeprowadzonej dla 78 przedsiębiorstw wynika, że koszty wdrożenia systemu REACH w Polsce będą znacznie wyższe i wyniosą 4,8 %- 6,6 % (194 – 266 mln € w Polsce w stosunku do ok. 3,6 mld € w UE), co stanowi wskaźnik o 2,4% - 4,2 % wyższy od udziału w obrotach (Polska / UE).

Duży wpływ na wysokość kosztów ma import chemikaliów z krajów spoza UE (ok. 2 mld €), ponieważ wymogi dotyczące procesu rejestracji są analogiczne jak dla producentów. Szacujemy, że koszty wdrożenia systemu REACH dla chemikaliów importowanych stanowią ok. 15 % kosztów całkowitych.

Poziom wiedzy na temat chemikaliów, brak jakiegokolwiek bazy danych dotyczących zarówno producentów jak i substancji przez nich produkowanych i wykorzystywanych będzie niewątpliwie znacznym utrudnieniem w wymianie informacji, co również w sposób znaczący wpłynie na zwiększenie kosztów REACH w Polsce. Jeśli chodzi o gromadzenie informacji, Polska jest na etapie zbierania danych dla substancji z list priorytetowych (141 substancji). Dane te gromadzi Biuro ds. Substancji i Preparatów Chemicznych w Łodzi. Również w tym Biurze gromadzone są dane dotyczące niebezpiecznych preparatów wprowadzanych do obrotu. W związku z tym wiedza o innych producentach tych samych substancji (z wyjątkiem dużych producentów) jest w naszej ocenie minimalna.

W krajach „15” proces gromadzenia informacji na temat zarówno substancji jak i poziomu produkcji w poszczególnych przedsiębiorstwach rozpoczął się w roku 1993 i do roku 1996 zostały zebrane dane na temat zarówno wielko- jak niskotonażowej produkcji chemikaliów. Dane te są gromadzone w bazie IUCLID (ECB) i znakomicie ułatwiają w chwili obecnej opracowanie analiz dla poszczególnych krajów „15”.

Z przeprowadzonej analizy daje się zaobserwować istnienie dość ścisłej zależności pomiędzy wartością i rodzajem produkcji, a wzrostem kosztów wytwarzania wynikających z REACH. Przy wartości produkcji rocznej > 10 mln €, wzrost kosztów wyniesie < 0,9 %, natomiast przy wartości produkcji < 1 mln € może on wynieść nawet powyżej 80 % w skali roku.

5.1. Duże przedsiębiorstwa

Zastosowanie zasady „duży przeżyje”, ponieważ wzrost udziału kosztów wynikających z wymogów systemu REACH będzie nieznaczny (w większości przypadków ok. 0,1 % kosztów wytwarzania) w związku z dużą skalą działalności przedsiębiorstwa znajduje uzasadnienie w przypadku dużej firmy w Europie (np. o obrotach rocznych na poziomie co najmniej 1-2 mld

€), dysponującej rezerwami finansowymi i posiadającej nie zdywersyfikowany, strategiczny profil produkcji.

W warunkach polskich większość dużych przedsiębiorstw branży chemicznej notuje obrót roczny na poziomie 50 – 300 mln €, co powoduje, że udział kosztów związanych z wprowadzeniem systemu REACH będzie zdecydowanie wyższy. Ponadto produkcja takiej firmy jest najczęściej zróżnicowana. Z analizy kosztów w 28 dużych przedsiębiorstwach przemysłu wynika, że jedynie rafinerie oraz duże zakłady azotowe nie odczują w sposób znaczący skutków systemu REACH.

W pozostałych przypadkach (nawet jeżeli obliczony dla całego przedsiębiorstwa średni wzrost kosztów jest stosunkowo niski) można stwierdzić (analizując poszczególne instalacje), że wiele z nich powinno ulec wyłączeniu z powodu znacznych kosztów wynikających z wymogów systemu REACH. Nie w każdym przypadku będzie to możliwe, ponieważ mogą one być kluczowe dla pozostałej produkcji w przedsiębiorstwie.

Wzrost kosztów wynikających z wdrożenia systemu REACH w tej grupie przedsiębiorstw jako udział procentowy w kosztach wytwarzania waha się od 0,1% do 1,38%, przy czym trudno się tu doszukać prawidłowości typu „im większe przedsiębiorstwo, tym niższy udział wzrostu kosztów wynikających z REACH”. Należy zaznaczyć, że w przypadku przyjęcia propozycji brytyjsko-węgierskiej – „jedna substancja – jedna rejestracja”), czyli jednej rejestracji dla jednej substancji w obrębie całej UE przez przedsiębiorstwa w Polsce, udział ten może obniżyć się nawet o 30 %.

5.2. Małe i średnie przedsiębiorstwa

Z analizy kwestionariuszy z 50 średnich i małych przedsiębiorstw wynika, że wzrost kosztów wytwarzania może wynieść od 1,1 do >80 % w skali rocznej. Dowodzi to jak istotne znaczenie z punktu widzenia skutków wdrożenia REACH mają nie tylko ilość i wartość produkcji, ale również rodzaj substancji wytwarzanych / importowanych. Przy małej skali produkcji konieczność uzyskania pozwolenia lub wykonania badań (testów) nawet dla jednej substancji może spowodować drastyczny wzrost kosztów wytwarzania.

Przedsiębiorstwa średnie i małe produkują w porównaniu z dużymi firmami więcej substancji w mniejszych ilościach.

Producenci małych i średnich przedsiębiorstw są w większym stopniu narażeni na skutki systemu REACH, ponieważ koszty rejestracji i testowania muszą być zaabsorbowane przez mniejszy tonaż produkcji.

Jednostkowe koszty rejestracji dla substancji produkowanych w ilościach od 1 do 10 ton są znacznie wyższe, niż dla substancji produkowanych w ilościach powyżej 10 ton.

Dla większości małych firm pojawienie się obowiązków wynikających z wprowadzenia systemu REACH nawet dla jednej substancji „przewijającej się” przez daną instalację może doprowadzić do drastycznego wzrostu kosztów działalności, co w konsekwencji może oznaczać upadek firmy ze względu na brak możliwości udźwignięcia obciążeń wynikających z wprowadzenia systemu REACH. Dotyczy to zwłaszcza firm małych, które wytwarzają produkty w niskim tonażu i małej wartości.

Niektórzy spośród małych i średnich przedsiębiorców sprowadzają surowce spoza UE. (ok. 20 %). Są to surowce o małym tonażu - konieczność ich zarejestrowania, a także testowania może spowodować, że import z krajów spoza UE stanie się nieopłacalny. Ponieważ często są to surowce nie produkowane w UE, przedsiębiorca prawdopodobnie zrezygnuje z importu i wycofa się z produkcji. Producenci tacy są zazwyczaj dostawcami chemikaliów specjalistycznych dla takich przemysłów jak skórzany, motoryzacyjny czy włókienniczy.

Oczywiście i dla grupy małych przedsiębiorstw można znaleźć przykłady, które wskazują, że wdrożenie systemu REACH nie zagrozi im w sposób znaczący. Są to jednak przykłady jednostkowe, które śmiało można uznać za „wyjątek od reguły”. Ich lepsza sytuacja wynika z wytwarzania wysokowartościowych produktów o znaczącym tonażu lub też z „niszowego” profilu produkcji. W takim przypadku, dobrej pozycji rynkowej (np. monopolisty) nie zagrozi wprowadzenie legislacji takiej, jak system REACH. W przypadku małych przedsiębiorstw ich przyszła sytuacja rynkowa ściśle zależy od tego, jakiego rodzaju substancje występują w procesie produkcyjnym i jakie obowiązki wynikają z tytułu wprowadzenia systemu REACH.

5.3. Przemysły powiązane

Wprowadzenie systemu REACH będzie miało wpływ nie tylko na przemysł chemiczny, ale również na przemysły korzystające z produktów dostarczanych przez przedsiębiorstwa chemiczne. Do branż, wykorzystujących w największym stopniu substancje i preparaty wytwarzane przez przemysł chemiczny należą: przemysł włókienniczy, elektroniczny, motoryzacyjny, itp.

Klienci wymuszają działania na rzecz minimalizacji końcowych kosztów wyrobów. Podniesienie ceny produktów finalnych wytwarzanych w procesie wykorzystującym chemikalia jest w związku z tym bardzo trudne. Pogorszenie pozycji konkurencyjnej producentów w stosunku do importerów wyrobów, którzy nie będą ponosili dodatkowych kosztów stanie się jeszcze większe, jeśli koszty zastępowania wyrobu / zmiany jego formy użytkowej będą zbyt wysokie. W szczególności dotyczy to sektorów użytkowników: przemysłu gumowego i tworzyw sztucznych, elementów elektroniki, przemysłu metalurgicznego, producentów części samochodowych oraz przemysłu włókienniczego.

5.3.1. Przemysł elektroniczny

- Udział sektora elektronicznego w gospodarce polskiej jest stosunkowo niewielki i wynosi niespełna 2%, natomiast sprzedaż stanowi niecałe 3% sprzedaży polskiego przemysłu wytwórczego.
- W polskim przemyśle elektronicznym wykorzystujących chemikalia, należy spodziewać się następujących konsekwencji wynikających z wprowadzenia REACH:
 - wzrostu ceny sprowadzanych podzespołów
 - propozycji partycypowania w kosztach rejestracji, testowania i ew. uzyskania zezwolenia w negocjacjach z dostawcami podzespołów
 - zmiana dostawców podzespołów na pozaeuropejskich w przypadku, kiedy nie będzie konieczne rejestrowanie substancji zawartych w artykule użytkowym.
- Z powodu ograniczeń w obrocie i stosowaniu, a także zgodnie z Dyrektywą WEEE 2002/96/WE (*Waste from Electrical and Electronic Equipment*) oraz Dyrektywę RoHS 2002/95/WE (*Restriction of the use of certain Hazardous substances in electrical and electronic equipment*) zostaną wprowadzone pewne restrykcyjne ograniczenia dotyczące produktów elektrycznych i elektronicznych mające na celu eliminację metali ciężkich (w tym głównie ołowiu) z tych produktów.

- W myśl postanowień Dyrektywy RoHS nowe urządzenia elektryczne i elektroniczne wprowadzane na rynek objęte dyrektywą WEEE nie będą mogły zawierać sześciu substancji, a mianowicie: rtęci, ołowiu, kadmu, chromu (VI) oraz chlorowanych środków zmniejszające palność typu PBB i PBDE. Ograniczenie to obowiązywać będzie od 1 lipca 2006 roku. Polski przemysł elektroniczny musi już teraz prowadzić przygotowania mające na celu sprostanie temu zadaniu.
- Tak więc wszelkie zmiany w zakresie produkcji obwodów drukowanych raczej nie będą wynikały z wprowadzenia systemu REACH, a z postanowień wprowadzonych przez legislację sektorową (Dyrektywa RoHS).

5.3.2. Przemysł włókienniczy

- W ramach prowadzonej pracy poddano analizie przedsiębiorstwa branży włókienniczej. Wszystkie one zakupują surowce chemiczne na swoje potrzeby produkcyjne (do barwienia przędz i włóczek w farbiarniach).
- Przemysł włókienniczy w procesach bielenia i barwienia oraz zmiękczenia wykorzystuje przede wszystkim: kwas octowy, wodorotlenek sodu, siarczan sodu, węglan sodu, podsiarczyn sodu, kwas KDK, kwas solny, kwas mrówkowy. Zakłady przemysłu włókienniczego kupują również gotowe syntetyczne barwniki organiczne.
- Krajowy rynek surowcowy chemikaliów dla branży włókienniczej może ulec w przyszłości gwałtownemu skurczeniu, zaś surowce pochodzące z krajów UE, gdzie również sytuacja rynkowa jest nie najlepsza mogą znacznie podrożeć.
- Wzrost kosztów zakupu surowców (z UE) będzie wynosił średnio ok. 6 %, co odpowiada wzrostowi kosztów wytwarzania od 0,1 – 0,7 %.
- Skutki wprowadzenia propozycji rozporządzenia w sprawie REACH dla sektora włókienniczego będą się charakteryzowały wzrostem cen niektórych substancji i preparatów chemicznych oraz wstrzymaniem sprzedaży niektórych dodatków i barwników chemicznych, zwłaszcza tanich. Należy pamiętać, że typowa receptura barwienia tkanin wymaga zastosowania średnio około pięciu preparatów, z których każdy złożony jest z około dziesięciu substancji chemicznych, zaś w wykończalni tkanin stosuje się rocznie setki takich receptur. W odniesieniu do produktów stosowanych w przędzalniach i wykończalniach następstwem wprowadzenia nowych przepisów może być zniknięcie 7 – 25% dodatków i barwników chemicznych.

- Analizy europejskie wskazują, że w ciągu 11 lat wprowadzania w życie przepisów dotyczących systemu REACH – ich wpływ na sektor włókienniczy spowoduje zawieszenie działalności lub zmniejszenie sprzedaży mogące wynieść ok. 5%.

5.3.3. Przemysł motoryzacyjny

- Branża motoryzacyjna charakteryzuje się znaczną wielkością zaangażowanego kapitału zagranicznego. Sytuacja tego sektora jest zatem podobna do sytuacji branży elektronicznej. W Polsce produkowane są samochody i podzespoły w oparciu o artykuły użytkowe najczęściej wyprodukowane za granicą zarówno w UE jak i w krajach spoza UE. Wykorzystanie substancji i preparatów chemicznych zaczyna się w górnej części „łańcucha zaopatrzenia” na etapie wytwarzania komponentów do podzespołów nierzadko przy współpracy z jednostkami badawczo-rozwojowymi funkcjonującymi przy koncernach samochodowych. Należy się liczyć z tym, że podobnie jak w branży elektronicznej, dalszy użytkownik będzie musiał ewentualnie zarejestrować substancję zawartą w wykorzystanym podzespołe jako artykule użytkowym i to w przypadku, gdy jej zawartość przekroczy 1 tonę rocznie i będą istniały przesłanki o możliwości uwolnienia się tej substancji z wyrobu podczas jego normalnej eksploatacji i użytkowania.
- W ramach przeprowadzonej pracy poddano analizie wpływ systemu REACH na kilka przedsiębiorstw chemicznych produkujących na potrzeby przemysłu motoryzacyjnego akumulatory, kleje, farby i lakiery. Wzrost udziału kosztów wynikających z REACH w kosztach wytwarzania jest dość znaczny i wynosi zazwyczaj kilka procent (3-5%).
- Dla branży motoryzacyjnej niezwykle istotne są ograniczenia w obrocie i stosowaniu. Substancjami podlegającymi wycofywaniu z obrotu na mocy obowiązujących przepisów są: kadm, a także od początku 2005 roku węglan ołowiu i siarczan ołowiu stosowane jako składniki farb m.in. podkładowych do gruntowania karoserii.

6. INNOWACYJNOŚĆ I KONKURENCYJNOŚĆ

Jednym z podstawowych czynników skutecznego konkurowania na rynku jest innowacyjność firmy. Przez innowacyjność rozumie się zdolność tworzenia nowych i doskonalenie istniejących produktów / procesów, systemów zarządzania i organizacji. Innowacyjność oznacza także wykorzystywanie w praktyce wyników badań naukowych, prac badawczo-rozwojowych, przedsięwzięć nowatorskich, nowych koncepcji, usprawnień, pomysłów i wynalazków.

W perspektywie krótkoterminowej wpływ wprowadzenia systemu REACH na innowacyjność może być niekorzystny. W szczególności koszty ogólne związane z REACH mogą spowodować okresowe ograniczenie możliwości badawczo-rozwojowych. W dłuższej perspektywie szansą firm jest podjęcie produkcji nowych wyrobów. Efektem wprowadzenia w życie REACH będzie zwiększenie możliwości pojawienia się nowych substancji na rynku europejskim. Stworzy to nowe możliwości dla średnich i małych przedsiębiorstw, które zazwyczaj są firmami elastycznymi, potrafiącymi „zagospodarowywać” nisze rynkowe.

W polskim przemyśle chemicznym aktualny poziom innowacyjności w większości przypadków jest stosunkowo niski. W związku z tym z całą pewnością można stwierdzić, że wprowadzenie systemu REACH w życie jeszcze bardziej pogłębi stan kryzysu, jaki daje się zaobserwować w obszarze innowacji. W każdym przedsiębiorstwie, w tym w szczególności chemicznym obowiązuje zasada „naczyń połączonych”. Jeśli powstanie obowiązek prawny wymagający poniesienia określonych kosztów, to „inwestycja” w REACH będzie się odbywała m.in. kosztem nakładów na działalność badawczo-rozwojową.

Nie ulega wątpliwości, że wzrost cen produktu i zmniejszenie nakładów na badania i rozwój spowoduje obniżenie konkurencyjności przemysłu chemicznego.

Polskie firmy chcąc sprostać nowym wymaganiom konkurencyjnym muszą sięgać po wypracowane w krajach „UE-15”, wzorce dotyczące innowacyjności. Jednak żeby tego dokonać – muszą mieć do tego odpowiednie środki i sprzyjającą politykę państwa w tym zakresie. W krajach „UE-15” na badania przeznaczają się 3,5 raza więcej środków, niż wynosi cała sprzedaż polskiego przemysłu chemicznego. Wg danych GUS (2003) na działalność

innowacyjną (rozwojową) przeznaczono w Polsce: w produkcji wyrobów chemicznych 227,1 mln PLN (sprzedaż 31,5 mld PLN), w produkcji wyrobów gumowych i z tworzyw sztucznych – 40 mln PLN (sprzedaż 23 mld PLN). Szansą na poprawę tej sytuacji jest możliwość ubiegania się polskich firm o finansowanie badań innowacyjnych ze środków UE. Jednak będą potrzebowały profesjonalnej pomocy przy sporządzaniu wniosków o takie finansowanie.

7. PRZYSTOSOWANIE POLSKICH LABORATORIÓW DO WYMOGÓW DOBREJ PRAKTYKI LABORATORYJNEJ (GLP – *GOOD LABORATORY PRACTICE*).

W chwili obecnej tylko dwa ośrodki w Polsce oferują pełny zakres testów wymaganych projektem rozporządzenia w sprawie REACH posiadając akredytację w systemie tzw. Dobrej Praktyki Laboratoryjnej (GLP – *Good Laboratory Practice*).

- W zakresie badań toksykologicznych mogą one wykonać rocznie ocenę ok. 50 produktów o tonażu > 1 tony oraz ocenę 1 produktu o tonażu > 1000 ton.
- W zakresie badań ekotoksykologicznych można wykonać rocznie ocenę ok. 20 produktów o tonażu > 10 ton i ok. 10 produktów o tonażu > 1000 ton.

Uzyskanie uprawnień laboratorium certyfikowanego wiąże się z pracochłonną, kosztochłonną, a przede wszystkim długo trwającą procedurą. Nie można się więc spodziewać, że w krótkim czasie powstanie ich taka liczba, że wszystkie niezbędne do oceny ryzyka testy będą mogły być wykonywane w Polsce. Konieczność zlecenia badań poza Polską może spowodować nie tylko dodatkowe koszty, ale również całkowitą eliminację niektórych przedsiębiorstw chemicznych z rynku Unii Europejskiej. Koszt przygotowania jednego stanowiska badawczego wynosi ok. 1,2 mln PLN. Szacujemy, że do czasu realizacji systemu REACH w Polsce powinno powstać ok. 10 takich laboratoriów.

8. UTRATA MIEJSC PRACY

We wstępnej ocenie skutków wprowadzenia REACH wykonanej w 2003 roku szacowano, że wejście w życie tego systemu w zaproponowanym kształcie może spowodować znaczną utratę miejsc pracy w Polsce (wynikało to z dużej „wrażliwości” analizowanej grupy przedsiębiorstw). Pogłębiona analiza wskazuje, że w przypadku zamykania nierentownych instalacji w dużych przedsiębiorstwach chemicznych może dochodzić do obniżenia zatrudnienia do 3%, natomiast istnieje prawdopodobieństwo znacznych ograniczeń zatrudnienia w małych przedsiębiorstwach (nawet do 30%), które nie będą w stanie udźwignąć obciążeń wynikających z wprowadzenia REACH. Z drugiej strony przedsiębiorstwa takie (w szczególności małe i średnie) mogą łatwiej i szybciej zmienić profil swojej produkcji lub charakter działalności i w ten sposób zmniejszyć takie zagrożenie.

9. OCENA SYTUACJI W NOWYCH KRAJACH CZŁONKOWSKICH

W opracowaniu firmy holenderskiej ECORYS pt. „*EU2004REACH The Impact of REACH. Overview of 36 studies on the impact of the new EU chemicals policy (REACH) on society and business*” dotyczącym przeglądu wszystkich wykonanych w UE analiz wpływu systemu REACH na przemysł (również analizy wykonanej w 2003 roku na zlecenie Resortu Gospodarki) czytamy m.in.:

„W porównaniu z możliwościami „UE-15”, skala przemysłu chemicznego dziesięciu nowych krajów członkowskich jest niewielka. Jednak w strukturze gospodarczej niektórych spośród nich przemysł chemiczny odgrywa znaczną rolę. Wielkość przeciętnej firmy w nowych krajach członkowskich jest mniejsza niż dla „UE-15”, a pozycja konkurencyjna jest często niepewna. Dla tych firm koszty wprowadzania REACH są znaczące, ponieważ sprzedają one towary w mniejszych ilościach, niż firmy z „UE-15”. Oznacza to, że równoważenie tych kosztów ceną produktów jest znacznie trudniejsze.

Nowe kraje członkowskie mają znacznie mniejsze doświadczenie we wprowadzaniu w życie złożonych przepisów wspólnotowych z zakresu zarządzania substancjami chemicznymi niż kraje „UE-15”. Nowe kraje członkowskie zajęte były dotąd (i są nadal) implementacją przepisów obowiązujących w UE, a wkrótce będą musiały wprowadzać w życie REACH. Aby wprowadzenie go w życie przebiegało bez zakłóceń, należy przygotowywać na czas pełną i prawidłową informację”. M.in. istnieje pilna potrzeba stworzenia baz danych, popularyzacji wiedzy na temat proponowanych zmian legislacyjnych i obowiązków przedsiębiorców, wynikających z tych zmian, tworzenia punktów konsultacyjnych i informacyjnych, itp.

10. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

1. Najważniejszymi elementami wpływającymi na znacznie wyższy wzrost kosztów wprowadzenia systemu REACH w Polsce (ok. 0,4 % wartości rocznej sprzedaży) w stosunku do szacowanych w większości krajów „UE-15” (ok. 0,1 %) są:
 - niższa i zdywersyfikowana skala produkcji ,
 - ujemny bilans w handlu międzynarodowym (import / eksport),
 - niski poziom innowacyjności (m.in. nakłady na prace badawczo-rozwojowe),
 - niski poziom wiedzy (m.in. ograniczony dostęp do danych o producentach i produkcji).

2. W przypadku przyjęcia propozycji brytyjsko-węgierskiej „jedna substancja – jedna rejestracja” czyli jednej rejestracji dla każdej substancji w obrębie całej UE, udział ten może ulec obniżeniu. Z drugiej strony zastosowanie tej metody może spowodować uzależnienie polskich przedsiębiorstw od dużych firm „UE-15”, ponieważ mają one środki i możliwości, aby zarejestrować substancje jako pierwsze, a następnie dyktować warunki pozostałym producentom. Zasada ta może skutkować brakiem możliwości wyboru partnera oraz utrudnieniem procesu negocjacji warunków współpracy (szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw).

3. Za podstawowe zagrożenia dla polskich przedsiębiorstw, wynikające z wdrożenia systemu REACH należy uznać:
 - Redukcję miejsc pracy oraz obniżenie przychodów ze sprzedaży z powodu wstrzymania niektórych produkcji na skutek wysokich obciążeń wynikających z realizacji wymogów systemu REACH. Dotyczy to zarówno małych i średnich przedsiębiorstw jak i niektórych instalacji w dużych firmach chemicznych;
 - Zmniejszenie lub całkowitą rezygnację z prac badawczo-rozwojowych w zakładach, które będą musiały przeznaczyć środki na realizację obowiązków wynikających z systemu REACH. Spowoduje to dalsze obniżenie możliwości konkurowania polskich przedsiębiorstw chemicznych na rynku międzynarodowym, a nawet eliminację z tego rynku.

4. Zakup surowców do produkcji odbywa się w Polsce często za pośrednictwem importerów (handlujących chemikaliami) i w wielu przypadkach problemem jest nawet prawidłowe zidentyfikowanie np. składników preparatu, nie mówiąc o sporządzeniu kart charakterystyki.
5. Konieczne będzie wykształcenie grupy fachowców, którzy będą pomagać przedsiębiorstwom w przygotowywaniu dokumentacji rejestracyjnej.
6. Z całą pewnością można założyć, że większość małych przedsiębiorstw będzie zmuszona zlecać wykonanie Ocen Bezpieczeństwa Chemicznego (wymaganych w procesie rejestracyjnym) wyspecjalizowanym jednostkom lub instytucjom konsultingowym. Z tego powodu wystąpią dodatkowe koszty pośrednie, które trudno w tej chwili oszacować.
7. Przedsiębiorstwa mogą i powinny również podjąć prace przygotowawcze, polegające m.in. na:
 - o Przygotowaniu spisu substancji produkowanych / importowanych i podlegających wymogom systemu REACH.
 - o Zbieraniu dostępnych danych fizykochemicznych, toksykologicznych i ekotoksykologicznych dla tych substancji zarówno czystych jak i zawartych w preparatach.
 - o Zbieraniu informacji o kierunkach zastosowań substancji produkowanych w przedsiębiorstwie.
 - o Zbieraniu danych o innych producentach (potencjalnych partnerach do utworzenia konsorcjum).
8. W okresie poprzedzającym wprowadzenie rozporządzenia w sprawie REACH każde z przedsiębiorstw może przeprowadzić analizę swojej działalności, co powinno dać odpowiedź na następujące pytania:
 - o Jaki będzie koszt realizacji obowiązków wynikających z wdrożenia systemu REACH?
 - o Czy konieczne będzie wycofanie się z produkcji niektórych chemikaliów?
 - o Jakie mogą być potencjalne straty z tego tytułu?
 - o Czy możliwe jest zastąpienie stosowanych surowców bezpieczniejszymi

zamiennikami?

- o Jak wycofywanie się z nierentownych produkcji wpłynie na wielkość zatrudnienia?

9. W wyniku wdrożenia systemu REACH nastąpi ujednoczenie przepisów dotyczących kontroli i zarządzania chemikaliami w obrębie całego rynku europejskiego. Będzie to korzystne dla producentów, jednak tylko dla tych, którzy wprowadzają na bieżąco przepisy prawa, są świadomi zmian, jakie w nim zachodzą oraz posiadają dostęp do różnych baz danych dotyczących substancji, preparatów i produktów chemicznych.
10. Istnieje pilna potrzeba stworzenia interaktywnej, dostępnej w Internecie, bazy danych substancji, produktów i wyrobów oraz producentów. Docelowo, dane dotyczące polskich producentów chemikaliów powinny zostać umieszczone w bazie ESIS (IUCLID) na stronie internetowej Europejskiego Biura Chemikaliów tak, jak ma to miejsce w przypadku producentów „UE-15”. Taki sposób postępowania jest istotną drogą do stworzenia możliwości wspólnych rejestracji, czyli tworzenia konsorcjów, co w sposób znaczący mogłoby obniżyć koszty wdrożenia systemu REACH. Niestety dotychczasowe doświadczenia wskazują, że w celu realizacji takiego zamierzenia musiałby powstać nakaz administracyjny (rozporządzenie Ministra właściwego ds. Zdrowia lub Gospodarki). Koszt stworzenia i prowadzenia takiej bazy szacujemy na ok. 1 mln €.
11. Baza taka mogłaby powstać w Instytucie Chemii Przemysłowej *im. Prof. Ignacego Mościckiego*, gdzie podczas wykonywania niniejszej analizy zgromadzono dużą liczbę informacji o producentach / importerach oraz użytkownikach 1232 substancji. Szwedzi w swoim raporcie dotyczącym oceny wpływu REACH na przemysł podają, że roczne koszty utrzymania prowadzonej przez nich bazy produktów wynoszą ok. 700 – 800 tys. € rocznie.
12. Należy pilnie podjąć działania mające na celu popularyzację wiedzy na temat systemu REACH szczególnie w przedsiębiorstwach małych i średnich poprzez organizację seminariów i szkoleń, punktów konsultacyjnych, itp. Konieczne będzie wykształcenie grupy fachowców, którzy będą pomagać przedsiębiorstwom w przygotowywaniu dokumentacji rejestracyjnej. Szacuje się, że w Polsce (w okresie poprzedzającym wprowadzenie systemu REACH oraz w trakcie jego realizacji) należy na ten cel

przeznaczyć ok. 50 mln € (W opracowaniu holenderskim, autorzy szacują koszty związane z upowszechnieniem wiedzy w swoim kraju na 250 mln €). Ponadto Rząd Polski w porozumieniu z pozostałymi rządami „10” powinien również czynić starania, aby Unia Europejska wsparła finansowo wdrażanie systemu REACH w tych krajach.

13. Do obniżenia kosztów badań (testów), a więc i kosztów ponoszonych w wyniku realizacji obowiązków wynikających z systemu REACH, może się przyczynić szybkie powstanie nowych laboratoriów GLP w Polsce. Wymaga to jednak przeznaczenia znacznych nakładów finansowych – przygotowanie jednego stanowiska kosztuje ok. 1,2 mln PLN. Laboratoria te mogłyby również oferować swoje usługi podmiotom z innych krajów. Do czasu realizacji systemu REACH w Polsce powinno powstać ok. 10 takich laboratoriów. Wymagać to będzie inwestycji aparaturowych w wysokości ok. 3 mln € oraz poniesienia kosztów związanych z akredytacją laboratoriów w wysokości ok. 0,5 mln €.
14. W pierwszym okresie realizacji, system REACH będzie miał większy wpływ na importerów, niż na producentów. Importerzy rozpoczną wycofywanie z handlu niektórymi chemikaliami znacznie wcześniej niż producenci, ponieważ ich działalność w większym stopniu jest powiązana z bieżącymi wynikami finansowymi. Proces ten będzie zapewne spowodowany również bardziej ograniczonym dostępem do jednostek przeprowadzających testy oraz większymi możliwościami szybkiej zmiany profilu działalności.
15. Jednym ze skutków wdrożenia systemu REACH będzie wprowadzanie nowych, substancji (zamienników) stwarzających mniejsze zagrożenie dla zdrowia człowieka i dla środowiska, co powinno zwiększyć szansę dalszego istnienia niektórych średnich i małych przedsiębiorstw. Tego typu przedsiębiorstwa mogą stosunkowo łatwo zmienić profil produkcji lub charakter działalności. Łatwiej też im będzie znaleźć tzw. nisze rynkowe.
16. Importerzy (zarówno przedsiębiorstwa sprowadzające chemikalia jak i producenci kupujący surowce do produkcji) będą musieli w wielu przypadkach szukać dostawców z krajów UE, ponieważ koszty związane z procedurą rejestracji (analogiczną jak dla producentów) mogą spowodować, że import stanie się nieopłacalny.

17. W związku z wdrożeniem nowej polityki zarządzania chemikaliami nastąpi wzrost kosztów działalności instytucji odpowiedzialnych za ochronę zdrowia i środowiska w Polsce. Spowoduje to również wydatki, które będą pokrywane z budżetu państwa związane z nałożeniem dodatkowych zadań oraz zwiększeniem zatrudnienia w takich jednostkach jak:

- Biuro ds. Substancji i Preparatów Chemicznych,
- Inspekcja Sanitarna,
- Służby celne,
- Inspekcja Ochrony Środowiska,
- Inspekcja Handlowa,
- Inspekcja Pracy.

Szacowane koszty (wydatki roczne) to około 10 mln €.

Ponadto konieczne będą nakłady na działania informacyjne, szkoleniowe, tworzenie baz danych i laboratoriów badawczych, szkolenie i działania służb administracji państwowej i przemysłowej.

18. Należy się liczyć z perturbacjami związanymi z wprowadzaniem kolejnych ograniczeń w stosowaniu i obrocie substancji stwarzających duże zagrożenie dla zdrowia człowieka i dla środowiska. W chwili obecnej takim ograniczeniom (a nawet zakazom) podlegają m.in. takie substancje jak nonylofenol (środki powierzchniowo-czynne w preparatach do czyszczenia tekstyliów i skór, emulgatorach, itp.), barwniki azowe do barwienia wyrobów tekstylnych, skórzanych i papierniczych, ołów (obwody drukowane), węglowodory chlorowane C₁₀ – C₁₃ (odtłuszczanie skór), kadm (do barwienia żywic, opakowań, jako składnik farb m.in. podkładowych do gruntowania karoserii), węglan ołowiu i siarczan ołowiu stosowane jako składniki farb i innych preparatów.

19. Proces wdrażania systemu REACH zbiegnie się (najprawdopodobniej) z wprowadzeniem w ramach WTO tzw. Zharmonizowanego Systemu Globalnego (*Global Harmonised System – GHS*), nastąpi całkowita zmiana systemu klasyfikacji i oznakowania substancji. Spowoduje to powstanie dodatkowych kosztów w UE. Dla Nowych Krajów Członkowskich kolejna zmiana systemu prawnego w zakresie zarządzania chemikaliami może okazać się trudna do realizacji zarówno z punktu widzenia kosztów jak i niezbędnego czasu oraz logistyki samego przedsięwzięcia.

20. W wyniku wprowadzenia systemu REACH wzrośnie poziom dostępu do wiedzy na temat chemikaliów oraz kierunków ich wykorzystania. W rezultacie przedsiębiorstwa będą w dużo większym stopniu mogły ocenić ryzyko stwarzane dla zdrowia człowieka i dla środowiska przez substancje produkowane i stosowane w działalności zawodowej. Będą również mogły w sposób bardziej odpowiedzialny i bezpieczny zarządzać chemikaliami. W efekcie powinno się to przyczynić do wzrostu znaczenia i wiarygodności sektora chemicznego.
21. Wdrożenie systemu REACH powinno spowodować zmniejszenie narażenia pracowników, a także całego społeczeństwa i środowiska na działanie niebezpiecznych substancji chemicznych, a tym samym ograniczenie negatywnego wpływu chemikaliów na stan zdrowia ludzi i środowisko naturalne. Uzyskanie widocznych efektów w postaci zmniejszonej liczby alergii, schorzeń układu oddechowego, zachorowań na raka, które to schorzenia są poważnym problemem i skutkują ogromnymi kosztami (leczenie, absencja w pracy, ogromna liczba rent z tytułu chorób zawodowych) będzie wymagało wielu lat, jednak nie ulega wątpliwości, że należy ten element traktować jako poważny atut proponowanej nowej polityki zarządzania chemikaliami.
22. W związku z trwającymi pracami na forum UE niezbędne jest dalsze zabieganie, aby wymogi stawiane przedsiębiorcom zostały na tyle złagodzone, aby mogli oni bez przeszkód prowadzić swoją działalność i konkurować na rynkach światowych. Koszty i skutki zaprezentowane w niniejszym opracowaniu będą musiały być zweryfikowane po opublikowaniu ostatecznej wersji pakietu REACH.
23. Należy popierać wprowadzenie mechanizmu hierarchizacji („priorytetyzacji”), tzn. wyboru do pełnej oceny substancji stwarzających duże ryzyko dla zdrowia człowieka i dla środowiska naturalnego. W wielu przypadkach pozwoliłoby to wyeliminować koszty związane z opracowaniem oceny ryzyka, np. dla substancji stwarzających niewielkie zagrożenie, tylko z tego tytułu, że są wprowadzane na rynek w wysokim tonażu, co skutkuje potencjalnie wysoką ekspozycją, czyli narażeniem.